

PŘÍBĚH NAŠEHO SOUSEDA

Školní rok 2024-2025

Severočech ve středočeské národní škole

František Čálek měl stěhovavé dětství

Kvůli komunistické zlovůli se musela rodina malého Františka neustále stěhovat!

Malý František se narodil rodičům Františkovi a Marii v pátek 16. listopadu 1951 na rodovém statku v severočeských Chabařovicích nedaleko Ústí nad Labem. Čálkových statek byl největší v obci. Dědeček s tatínkem byli hospodáři. Budoucnost malého Františka byla zajištěna. Ale vládli komunisti!

Když se František Čálek narodil na rodovém statku, hospodářem byl jeho dědeček. Společně s Františkovým tatínkem hospodařili na největším chabařovickém statku. Ale psal se rok 1951, zemi ovládali komunisti a probíhala tzv. kolektivizace. Komunisti i v Chabařovicích na sílu prosadili jednotné zemědělské družstvo. Františkův dědeček patřil k těm sedlákům, kteří byli proti vzniku JZD a nechtěl do něj vstoupit a dát své hospodářství. I přes velký nátlak nevstoupil, a tak se komunisti začali mstít. Dědečkovi napálili nesplnitelnou výši povinných dodávek a jen čekali, až Čálkových statek nesplní. A za nesplnění dodávek dědečka zavřeli do vězení! Rodový statek zabrali a rodinu vyhnali.

Tak se maličký František stěhoval poprvé. Nebylo to daleko, jen do blízkých Řehlovic.

Zanedlouho komunisti udeřili znovu. Vyhnali rodinu Čálkových ze severních Čech. Podruhé se malý František stěhoval do malé středočeské vsi Sušno u Benátek nad Jizerou. Tady začal chodit do školy. V nedaleké Kropáčově Vrutici nastoupil v září 1958 do 1. třídy národní školy.

Ale ani zde rodina nezůstala dlouho. Opět byli Čálkovi donuceni se přestěhovat. Potřetí se malý František nuceně stěhoval do městečka Dobruška. Do bytu. Zde rodina zažívala lehké společenské uvolnění, komunisti dokonce propustili dědečka. A rodině bylo navrženo, aby se vrátila do severních Čech. Čálkovi odmítli.

Dobrušičtí dokonce vrátili na své náměstí sochu Tomáše Garrigue Masaryka, k níž Čálkovi nosili květiny, jak František dodnes vzpomíná. A mladý František byl přijat na gymnázium!

S tanky na chmelové brigádě

tým žáků 9. A, ZŠ Ohradní

V roce 1968 byl František Čálek studentem prvního ročníku mladoboleslavského gymnázia, které spolupracovalo s JZD v Chrástanech na Rakovnicku a dodávalo studentské brigádníky na chmelové kampaně. GMB posílalo své studenty brigádníčit na chráštánské chmelnice až do pádu komunismu, jak víme od našeho dějepiséře.

Mladí gymnazisti si v srpnu 1968 užívali na chmelu. Po práci se bavili. František Čálek si dodnes vybavuje dobovou populární hudbu a jak na ni pařili. V Chrástanech bylo veselo, jenže...

V noci z 20. na 21. srpna 1968 vtrhla do Československa vojska Sovětského svazu a jeho poslušných slouhů a

Záhy tanky začali vídat i z chmelnice. Byli naštvaní, protestovali, nadávali... Pan Čálek vzpomíná, jak jeho spolužák Tonda hodil po sovětském tanku kámen a něco pokřikoval. Vojáci zastavili, Tonda zatáhli do tanku a odjeli i s ním. Po nějakých 20 km ho vyhodili a nechali vlastnímu osudu. Vrátil se po svých. Rodiče měli o svého Františka strach, tak si pro něj do Chrášťan přijeli. František ale odmítl své spolužáky opustit.

Po návratu z chmelové brigády to na mladoboleslavském gymnáziu vřelo! Okupační stávka! Protesty! I učitelé drželi se studenty. Ne však dlouho. Vůle k odporu slábla, až úplně zmizela.

A rodina se opět musela stěhovat. Tentokrát do Vraňan. František dokončil gymnázium v Kralupech nad Vltavou.

Bývalé Leninovo nám. v Mladé Boleslavi.

Fr. Čálek po roce 1968

Komunistům s ruskými tanky v zádech se podařilo tzv. normalizovat i život rodiny Františka Čálka...

Čtěte dále v námi vytvořeném CV pana Františka Čálka.